

за овидом терпне самотній сумний рамадан...

Іван Андрусяк

за овидом терпне самотній сумний рамадан
уже осипається мерва з черченої брами
віддам тобі перстень і палець а сніг не віддам
нехай він тяжіє меж нами тяжіє меж нами

на дамбу не вийду там губи злюбованих слив
погруддя лілей герметична плутонна судома
яри за ярами там замшевий дощ настелив
та неба немає і я залишаюся вдома

то сни менелая нехай осміє менелай
багнети юдолі нехай четвертує волами
займай україну але тільки сніг не займай
нехай він тяжіє меж нами тяжіє меж нами